

ἜΤΟΣ Β'.

Ἑ Φ Η Μ Ἑ Ρ Ι Σ Σ Α Γ Υ Ρ Ι Κ Η

ἈΡΙΘ. 91

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΓΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 25

Τιμή ἑτησίας συνδρομῆς προπληρωτέας διὰ μὲν τὸ Ἐσωτερικὸν δραχμαὶ νέαι 12, διὰ δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἐφημερίδος, ἐπὶ τῆς οἴκου Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 9 Νοεμβρίου 1880.

Δύο τινὰ δὲν δύναται ὁ χωλὸς Ἀσμοδαῖος νὰ συγχωρήσῃ εἰς τοὺς πολιτικούς ἀνδρας τῆς Ἑλλάδος.

Α') Νὰ ἀναλαμβάνωσι συχνάκις πρόσωπον εὐτράπελον, ἤγουν νὰ ἐπεμβαίνωσιν εἰς τὴν δικαιοδοσίαν του· καὶ

Β') Νὰ ἀνγκυλάζωσιν αὐτὸν νὰ σπουδαιολογῇ ἐνίοτε, ἐνῶ τὸ ἔργον του εἶναι νὰ γελάῃ καὶ νὰ κἀμνη τοὺς ἄλλους νὰ γελοῦν.

Ἄλλὰ τί νὰ κἀμνη πάλιν, ἀφοῦ πονεῖ τὸν διαβολότοπον του, ὅταν τὴν εὐτράπελα τῶν πολιτικῶν κινδυνεύωσιν ἐνίοτε νὰ μεταβάλλωσι τὴν φορτικὴν παράστασιν εἰς δρᾶμα;

Ὅπως, ἐνόσω τὰ παίγνια τῶν πολιτικῶν ἀνδρῶν μας περιορίζοντι εἰς ἀνταλλαγὴν ὁμηρικῶν ἀντεγκλήσεων, ποικιλομένην ἐνίοτε διὰ φιλοφρονήσεων ἐκ τῆς σχολῆς τοῦ ἀμοιβαίου θυχυκμοῦ, ὡς λόγου χάριν τὰς ἐξῆς:

— Κύριε, παρεκτρέπεσθε, λησμονεῖτε, ὅτι κατὰ τοὺς συγγραφεῖς εἴθε ἐνδοξὸς ἐπίγονος, λησμονεῖτε τὰς ἐνδόξους αἰκογενειακὰς παρεδόσεις σας, εἰς ἃς ὀφείλετε τὴν ἔξοχον πολιτικὴν ἐμπειρίαν σας. — Κύριε, δὲν ἀρμόζει ἡ παρούσα πολιτεία σας εἰς τὴν ὑψίστην θέσιν, ἣν ὀφείλετε εἰς τὸ μέγα ὄνομά σας καὶ εἰς τὰς τόσας πρὸς τὴν πατρίδα ἐκδουλεύσεις σας. — Ἐνόσω λέγομεν, τὰ παίγνια τῶν ἡμετέρων πολιτικῶν περιορίζονται εἰς τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ἐθνικοῦ χαρακτηριστήρος μας ταῦτα ἀστεῖα, τὸ ἔθνος ἀγογγύστως πληρώνει τὴν κωμωδίαν καὶ γελά. Ἄλλ' ὅταν τὰ παίγνιδια ἀρχίζουσι νὰ γίνωνται κατασρεπτικά, τὸ πρᾶγμα ἀλλάσσει φάσιν, καὶ σὺν τοῖς πλέον ὁ Ἀσμοδαῖος, ἐρωτᾷ ἀνησύχως ποῦ βυθίζομεν;

Μᾶς φαίνονται μάταιαι αἱ ἀντεγκλήσεις εἰς τὰς παρούσας περιστάσεις, καὶ ὄχι καθ' ὅλα δίκαιαι, διότι οὐδεὶς πταίει ἢ παρεδόξει περιστάσεις, αἵτινες ἀναποδράστως ὤθησαν ἡμᾶς εἰς τὴν εὐρισκόμεθα σημεῖον, διὰ τὸ ὅποιον εὐρέθη ἡδὴ κατάλληλος λέξις, τὸ ἀπροχώρητον, ἀπὸ τὸ ὅποιον θὰ

ἐξέλθωμεν πάλιν διὰ νέου τολμήματος ἐκ τῶν τοῦ Σκαπίνου. Ἡ Ἑλλάς εἶναι ὁ τόπος τῆς ὀπτικῆς ἀπάτης, τῶν πλέον παρεδόξων φαινομένων, τῆς πλάνης τῶν αἰσθητηρίων. Ἡ Ἑλλάς ἀπατᾷ τὴν Εὐρώπην, καὶ ἡ Εὐρώπη ἀπατᾷ τὴν Ἑλλάδα. Ἐκ δὲ τῆς ἀμοιβαίας ταύτης καὶ συνεχοῦς ἀπάτης προέκυψεν ἡ ἀποκατάστασις τοῦ Ἑλληνικοῦ Βασιλείου, ἡ προσάρτησις τῆς Ἑπτανήσου, καὶ τὰ δύο πρωτόκολλα τοῦ Βερολίνου. Ἐὰν οἱ ἰθύνοντες τὰ πράγματα πίνωσι καὶ αὐτοὶ ἀπὸ τὸ αὐτὸ νερὸν τῆς ἀπάτης, πῶς δύναμεθα νὰ τοὺς καταδικάσωμεν αὐτοὺς μόνους; Ἡ Ἑλλάς ἠπάτησε τὴν Εὐρώπην, ὅτι ἐκ τῆς οὐδετερότητός της ἐξήρτητο ἡ σωτηρία τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἰσοροπίας, καθ' ἃ ἐβεβλάκισεν ἀφελῶς ὁ Γλάδστων πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους τοῦ ἀγγλικοῦ κοινοβουλίου. Ὁ δὲ κ. Γλάδστων καὶ ἡ Εὐρώπη ἠπάτησαν τὴν Ἑλλάδα κατὰ τὴν τελευταίαν Σύνοδον τοῦ Βερολίνου, ὅτι τὸ ζήτημα τῶν ὀρίων λύεται ὀριστικῶς, καὶ ἐκ τῆς ἀπάτης ταύτης φυσικῶς ἐξῆλθεν ἡ ἐπιστρατεία. Τώρα πάλιν εἶναι ἡ σειρά μας ν' ἀπατήσωμεν ἡμεῖς. Οὐδεμίαν ἀμφιβολίαν, ὅτι ἡ ἀλληλαπάτη αὕτη θ' ἀπολήξῃ ἐπὶ τέλους εἰς τὴν προσάρτησιν τῆς Ἡπείρου καὶ Θεσσαλίας. Τὸ συμπέρασμα τοῦ Ἀσμοδαίου εἶναι, ὅτι τὸ εὐχγέλιον τῶν Ἑλλήνων διπλωματῶν πρέπει νὰ ἦναι ἡ καλλίστη τοῦ Μολιέρου κωμωδία: Les fourberies de Scapin.

